

byli u dvora zaměstnání aby si půděl nebrali.

Roku 1924 postavil Bohumil Šuk, kolář domek
čp. 54. na parcely pole od Brožovského statku.

Frant. Lupač čp. 48 si získanou parcelu světil
zahradu.

Antonín Čaban který tam má též parcelu
nechal ji na zahradku.

V březnu roku 1925 bylo opět jednáno s elektřináci
a tři občané jako zastupci obce byli vysláni
k p. Dr. Haběšovi zda-li by nevxal na sebe
polovici podílu. Dělal se to jako elektřinářské
družstvo. Dr. Haběš přislíbil a tak se družstvo
utvořilo.

Byla svolána všeobecná schůze kde
zastupci obce Frant Veselý, Frant Opíčka a
Antonín Kotrč kteří s doktorem jednali
sdělili výsledky jednání, a do družstva
se přihlásilo 17 členů.

Určeni Frant. Opíčka a Frant Hruška by
oni si sami svolali schůzi ustavující,
a podnikly další kroky.

Neskutčnilo se k toho nic.

Hlavní Dr. Haběš, Josef Přenosil
řekl doktorovi že seellaci chodí pod-
hory na řekanou a ostřelují cvěři která
z lesa vyjde. Dr. Haběš pak řádal aby
část pozemků podhorma své k Odlochovske
silnici byla neutralní, aby tam nestřelili
ani oni ani on. S tím nesouhlasili
ti co mají tam pole, Nikdo nechtěl hradit
škodu cvěři způsobenou.

Tak se to rozěšlo

Dr. Haběš poslal obec. úradu přepis ze se schůzka
elektřinářského proudu

n. 1925 stromin jista iz čadal obec aby mu
 byla prodána část pozemku za jeho stodolou
 aby prý mohl vyjížděti ze stodoly.

Pozemek ten jest veřejný statek a byla
 tudy cesta do kámbku v milulé době.

Kámbek starý byl prý malý a zahrada
 kolem také malá. Jak se vypráví bylo
 hr. Chotkem přikoupeny neb vyměněny zahrady
 od čp 4, 3, 2, 18, 17. V místech kde jest
 rybníček u mástale myni garáže bývala
 stodola od č 4. Zahrada od čp. 2 sahala
 prý do poloviny kuchyni a od čp 18 asi
 kde stojí skleník. Tedy směr od mástali
 přes kuchyni a skleník ke brance na silnici.

Postavením nového kámbku

byla udělána mynejší brána, stará se rozšla
 Na starý kámbek se nikdo nepamatuje.

8 září 1925 vznikl požár Hrubkové stodoly č. 4. Byla dřevěná kryta deskami a za bylo právě ke konci žni. Byla celá naplněna obilím. Také v tomto případě se vznik ohně neryšetil. Ohně byl veliký daleko viditelný, omezil se jenom na stodolu ač v blízkosti byly stále kryté deskama a kolničky také tak kryté. Hasičské sbory se dostavily z Jančova, ze Skrejšova a z Hvozina.

Vznik ohně byl asi týž jako před rokem u Poláků. Vrámku bylo přes 30 řemeslníků kteří se večer vždy zdrželi v hospodě, ubytování byli v bytech v máštali. Brána u zahrady se zamýkala hned večera. Kdo se zdržel musel přelézt ved. Protože stejně oba ohně vznikly skoro půl noci v kteréto době jak bylo zjistiť se zminěni řemeslníci ubíraly z hospody, a někde musely přelézt jest pravděpodobné že snad si posvítily a sirku odhodili. Však tvrditi se to nemohlo.

Shovělá stodola byla ta samá která při změně zahrady stála v místech kde jest rybníček u máštali. Chotek chtěl onu stodolu rozbourati a postaviti novou zděnou. Tehdejší majitel č. 4 Mstěj Vánek chtěl aby mu ji přetáhli v celku. Tak se také stalo. Stěny s pramlovali a po dekulatých

dřevěch pomocí několika párů volů
které zapřáhli posunovali stě na místo
kde stála a shořela.

Dr. Klabeš chtěl obehnati les
Hartmany drátěným plotem a les úplně
uzavřítí, a říkalo se že tam da vysokou
zvěř. Přes les byly cesty kterých se užívalo.
Chtěl je uzavřítí. Taková cesta vede k Radměřic
podhory přes Hartmany k Vlčkoviciům,
a byla hodně používána.

Starosta Hotuč dal vyhlášku že chce
Dr. Klabeš cestu uzavřítí a kdo by proti tomu
byl aby dal do stanovené lhůty námítky.

Námítku nikdo nepodal a tak to
nabylo platnosti. Jednání o tom žádné nebylo
a kdo pilně přečte vyhlášky ani o tom nevěděl,
ani z obecního zastupitelstva.

(přemamka pisale: ~~.....~~)

^{Vladimír}
Pan Dr. Lad. Kabeš jest jak je viděti
velice baklivým a neduvěřivým nebo
proti občeijným lidem zaujatý,

Jakmile byly práce s regalovaním
skončeny, byla brána neustále zamčena.
Spravec zámku také klíčník jmenovaný

Binder měl za povinnost stvorati bránu.
U brany byl zřízen elektrický zvoněk
Každý slušobník měl svůj klíč a musel
vždy za sebou zaraknoviti třeba šel jen
10 kroků od brány. Bylo nám to divná
proč tak činí a mnohým k smúchu,
protože za byv. hraběte Locottely a
Skattenloita nebyla brána zamčena
velmi často ani v noci

Přijal do služeb zahradníka
J. Orače. který si ehtěl plat zasloužit
a vyhledával stále něco nového.

Někdo mu řekl že cesta která vede
okolo jeho velinářské zahrady je
panská. Běžel to honem z děliti
dovrtati si a za půl hodiny byla

přes cestu tyčka a výšek slámy na ní.
K prostianství okolo kostela
chtěl vytvořiti park říkal že jenom
k udržení čistoty okolo kostela.

Bez souhlasu obce nemohl Kostel obradit.
 O doktoru Kabešovi říkal že jest dobrý
 a když mu obec udělá něco pro vůli že
 on také udělá. Ve skutečnosti doktor
 při jedné příležitosti kde byl taxán
 zda-li přispěl ^{společně} na vodovod a káreny
 prohlásil že nic společného nechce mít
 s obcí.

Urač tih vymanil na Jo. Věradovi
 že se uvolil a podepsal listinu že a cesty
 kterou má právo použíti zaplatí 10 halerů.
 jest to cesta k kábradníkovi a silnice.

Věrad má hostinec a Urač tam
 chodil někdy na pivo. et tu mu řekl.

Podívejte pane Věrad pan doktor má
 rád všechno v pořádku a neví jak to
 tedy máte. Vy tam prý máte výjezd ze
 stodoly, on vám bránit nebude tam
 jezdit ale chce aby jste mu stoho platil
 jen tak pro formu třeba jen pětník.

Tedy mu to udělejte, et Věrad pro dobro
 vůli a si myslal, no, co, pětník to nic
 to nic není, a podepsal

Urač běžel s listinou k doktorovi
 který vlastně o tom nic nevěděl.

Poklepal et prý Uračovi na rameno
 a řekl: Brávo Urač.

Toho vím a vyprávění Joa. Nerada který
pak litoval že na to přistoupil, a pětník dal.

Od Orače jsem svěděl jak ho přijal
doktor.

Podobný pokus udělal u Frant. Nerada
Ten jezdí ~~na louky~~ a přidělené louky přes
louku panskou, té samé parcely, co ma
přiděl. jiná cesta a ni není, leč přes selkové
~~louky~~ na cestu do podveší.

Orač mu řekl: pan doktor vám tady
jezdít nedovolí, můžete jezdit tamto na
cestu, a kdybyste chtěli jezdit takz mu
musíte něco platit třeba pětník.

Nepochodil. Nerad mu řekl: n---t
To jest jedna louka tudy jáni jezdili
a já budu jezdit také

Orač šel přivedl a ~~těch~~ lidi a kopal
strouhu. Pohádali se a za dva dny byla
strouha zaházená.

Klese hajný Přemysl kterého ~~si~~
Dr. Habes ~~oprávně~~ přijal si počínal také tak
nikdo nesměl do lesa vkročit že pryč
si to pan doktor nepřije, že te má reakováno
a akvátil-li někdo cestu přejítím remícu
se eichelny a byl hajným přistěžen nutil
přistěženého aby se vrátil což se bez
krubosti s obou stran neobešlo.

Bylo ustáleným rytkem že ti co v lese pracovali na kopání jak se říkalo kdysi se v lese sázelo neb ve školkách něco dělalo, že si mohli na některých místech v lese trávu vyřínati.

Hajný to zakázával, čemu říkali že to drůve arýdycky dostávali tak že to bude ras. tak,

Nedovolil že to doktor zakázal. Nevěřili a došli si k dr. Klabešovi osobně. Byli to stat. Tichá M. Stoklosová a M. Luková.

Nemohli se u brány dozvoniti aby jim bylo otevřeno a tak poušily cesty k zahrádkovím bytům ve sílnici. Dr. Klabeš se procházel zahradou a kdysi je viděl měl veliký zájem na tom jak se tam dostali;

Na jejich stížnost že je jim bráněno čítí trávy řekl arýdy by chůzi přerušil, tak že on šel napřed a oni za ním že se musí poradit s lesním ^{hajným} ~~ovčákem~~ řekli to lesu škodlivé a že pak o tom rozhodne i kvůli ovčci.

Uvádím jenom některé případy.

Noviny v té době pořád ještě hlásaly že jsme státem demokratickým, že jsme rusili tituli a vysady šlechty že jsme si všichni rovni a proto rozmluva oněch čen že Dr. se ani nezařadil a oni že za ním šli jako psičkové dělala zvláštní dojem. Řeklo se nová šlechta, to ani hrabě neudělal. Mluvení o Dr. Klabešové pak bylo různé

roku 1925 postavil byr. radní a stavitel August Šebor domek čp. 55.

Místo kde má domek a kabinátka byl majetek Richarda Abttenloita u kterého by staj. Šebor jako radník ve službě. Zmíněný pozemek mu nechal a daroval mu materiál ze dvou sklenic (velký skleník a malý skleník se jim říkalo) které při prodeji Pátněvic byly pro něho vyhrazeny. Z materiálů takto získaného si postavil zmíněný domek čp. 55. staj. Šebor ve služby vystoupil.

Roku 1926 dal Dr. Vlad. Klabeš opravití a dělatí kostel ~~patel~~. Byla vyměněna varha ve špiči věže, protože dříví na ni bylo spuchřelé a neodrželo kříž který byl asi v roce 1918 od větru sehozen.

Byla to práce dosti ~~nebezpečná~~ ^{nebezpečná} a lesníci měli dosti jednoduché k tomu. Vokentkách u poledňáku měly prostřeňá dřeva a překna přes ně. Ke špiči vystupovali po žebříku, který byl spřen o překna a uvázan. Na špiči dříví upravoval Bohumil Luk Kolář čp. 56.

Jos. Urban Klompíř z Klabešovy továrny „Aero“ věž pobíjel plechem a barvil. Pani Abiláda Klabešova dala na špiči věže nový kříž který prý jest pozlacen.

Také vnitřek kostela nechala p. M. Klabešova opravit, všechny dřevěné věci, jako lavice, korohve a. t. d. barvit a lakovat, což dělal lakýrník a jejich továrny. Pod schody na sv. Janě jak tedy říkame byla uložena dřevěná socha sv. Jana Nepomuckého. Říkali jsme o té soše že už má vyloženou a že jest na vejmintku.

Jak stará ta socha je nemohl jsem se zjistit

Tu sochu nechala p. Klabešova spravit a lakýrníkem obarvit a dle jejího přání byla postavena na levé straně v kostele před lavicemi

Všechny dveře nabarvit a zdi a venčí kostela opravit a celý kostel v venčí obílit

Když paní doktorová (jak p. M. Klabešovou napořád jmenujeme) si kostel uvnitř při opravě prohlédla nelíbili se jí některé obrazy.

Také obraz ~~přístb~~ pany Marie na který jest u nás 15 srpna slavená pout. a nechala ho ze zdi sundati ještě s třemi jinými.

U nás v Ratměřicích pout. nebyvala a drživali jsme ji s Jankovskou na sv. ctinu.

Roku 1910 (starosta ctnt. Koldada) koupila obec obraz pany Marie s proslaveným

rameni za 39 K 50 h. a nechala ho ~~státi~~
15 srpna 1911 na kterýžto den připadá Slovianský
svátek posvětití a kalozila na ten den pout' v
Ratměřicích, která se od té doby na ten den drží.

Když byl obráz v kostele vzat pi' doktorovan
řádali občané faráře Karla Praxáka a Jankovč
který u nás každou třetí neděli má misi, sv.
aby obráz byl v kostele ponechán že na ten
obraz máme zasvěcenou pout', řekl pvy Fr.
Veselému: Počkejte nějakou dobu až pi' doktorová
na to zapomene, a na další žádost pvy řekl
tímur Veselému a Fr. Tučinovi že pi' doktorové
se nelíbí barva obrázu ale aby počkali až se
pověsí, zatím byl uložčen na klínu v koutě na pravé
straně za lavicí pro zpěváky.

Pout' držíme dále bez obrázu a obrázu
se používá o Božím těle na oltář u Krůce
který staví obec.

Pan Dr. Habeš ani jeho pi' do kostela nikdy
nechodí.

roku 1926 se opravoval hřbitov. Omítka kolem
 řdi kolem hřbitova se stlókla a znovu nahakovala
 a odpadlá omítka na márnici se vypravila
 K tomu účelu bylo obstaráno deset for písku
 a části a potoka u rybníka Hbarigany a a části
 a rybníka Pohače a Jankova, deset q vápna
 a pět q cementu.

Celkový náklad stál dvatisíc sedmset čtyřicet
 jedna Kč 60 h. 2741 Kč 60 h.

Jak jsem se již na straně 19 zmínil
 byl hřbitov 1909 revtšen. Pozemek byl koupen
 od Frant. Kocedy o 14 a platilo se osmset korun
 a strych. Příkladba stála 4350 Kč. 14 h.
 čtyřtisíc třístapadesát 60 h.

Ratměřice zaplatili se Skrejšovem 3478 Kč. 57 h.

Obec Hlavin zaplatila 871 Kč. 57 h.

Ujistěno později.

Dr. Vlad. Klabeš obradil les Hlaxtmany
 a pole v Hlaxmanech také v Hlaxitované
 drátěným plotem a les uzavřel a mluvilo se
 že tam bude pěstovati vysokou kiviř. Koupil
 ochočenou srnu a pustil ji do lesa..

(Mluvilo se o sestavení lesu a hravení
 nejspíše mělo účel, protože obory byly vyňaty)
 (pozn. pisatele)

Také tohoto roku nechal odstřeliti obyvající
dávky v oborě a z oborů chce zříditi park.

Tím pozbyly Ratměřice jednu zajímavost
protože v širokém okolí obora s dávkou nebyla.

Požár Hlubkové stodoly byl předmětem
častých rozhovorů a poukázování že nikde
nemí tak bída s vodou v případě ohně
jako u nás a že bychom měli stavěti vodovod
a lamy. Jedni byli toho mínění že by se
mohl zříditi rezervát na nejvyšším místě u
Kostela, jimi ho chtěli mít na panském poli
u křivtova. Na čerpaní se by se koupil
větrný pohon tak zvaný větrník jako mají
ve Slapanově. Starosta dr. Klotrč svolal
všeobecnou schůzi za účelem smýšlení
všeho obyvatelstva. Poukázal na nebezpečí
ohně které jsme v krátké době po sobě
měli a na výhodu že bychom si mohli
vzrušením vodovodu zvésti ^{vodu} až do hrnce
na plotnu, a podobně.

Subvenci která se na vodovod dostane
větší část nákladu uhradila. Případně se by
se třeba i zámeček připojil že uděláme doktorovi
nabídku.

z 1926. Bylo na této všeobecné schůzi ujednáno
že stnt Klotrč napíše zemědělské radě v Praze

aby vylicil potřebu stavby vodovodu, se žádostí
jakou subvenci by nám poskytl.

Řemědelářská rada v Praze vyslala k nám
svého ředníka inženýra

Tyť se o nutnosti stavby vodovodu přemýšlel
a prozkoumal prameny na louce Jos. Pěkneho i g.
u laxny a navrhl 40% subvence když je do tří
let pořízen vodovod stavěti. Na další léta se
nemůže nic určitě říci, ale se bychom dostali spíše
méně. Dal různé rady ohledně zadání práce firmám
a doporučil zadání firmě takové která nám může
dát záruku že materiál i práce bude dobrá.

Radil abychom se teď obrátili na ministerstvo
odbornictví kde můžeme dostat 20% subvence.

Schvaloval se se slyšet obrátiti na některé
poslance ohledně dosažení větší subvence.

Sam se nabídl že když bychom si nevěděli
jak pořízati se nám ochotně poradí, při tom
řekl doopravdy: Nesmí vás to stát ani kopeček
než vezmete smotky do ruky, musíte mít
subvenci zajištěnou.

Pan inženýr teď šel ohlednoti místa kudy
vodovod bude veden se umístěn rezervát.

Šli jsme po cestě ke křibitovu až na konec panského
prato u Hlabovky. Na mou otázku proč musíme
vésti vodu z laxny až na Hlabovku když ji
chceme dostat do Rátměřic, mě řekl šel Kotrč:

Pan doktor si nepřije aby se na jeho poli dělal rezervat a řekl pán: Dělejte si to kde chcete jenom na oně pole to neobávejte. Je to místo raději zaplatím.

at tím se bude rezervat tak vysoko se můžeme vodu použít k hasení ohně když se kráčeji na různých místech po vsi 4 hydrantů a koupí se hadice se bude možno stríkat se tlak vody bude k tomu dostatečný což přítomný inženýr potvrdil.

Tedy voda se má vést na místo a lánny přímo ke hřbitovu a odtud do vsi, od lánny přes ves na po cestě ke hřbitovu na Hlabrooku a tím samými kourami zpět.

Konamy přihlášky kdo by chtěl si vodu zavést do domu, aby při odání práce byly odbočky na potrubí známy.

Na opět všeobecně schůzi svolané starostou tnt. Klotěm bylo usneseno se budeme vodovod stavěti až po zjistění sbroou. tntonin Klotě byl pověřen k obstarání rozpočtu a tnt. Klotěda iž se bude čadat poslance Mbařatu aby nám tlačil při získání subvence

Klotě čadál firmu Inženýr Belada v Praze o rozpočet. Firma vyslala do Ratměřic svého inženýra který vše vyměřil a khotovil plán vodovodu, a udělal rozpočet který obnašel 390.000 tisícadevadesát tisíc a účet za vypracování 22.000 dvaadvacát tisíc. Číslice byla i při 60% subvenci velká zájem ochabnul.

Když pak přijel týž inženýr od zemědělské rady a prohlédl plán řekl: No to moc pěkně provedeno, ten plán je moc pěkný, ale jak vidím nemáte do toho chuti. Já jsem vám říkal nesmí vás to stát ani krejcar než vezmete motyku do ruky. Aběli jste se mě optat^{byl} bych vám poradil. No, ale provedeno to máte krásně. Vezměte si ještě tu zdravotní komisi ze Selsčan aby jste to měli všechno a snad budete předei dělati.

Komise přijelo a uvčila rezervát na poli Stará Lupáč a Hlabrovky kterýž poromez daval Lupáč zdarma. Obec však mu nabídllo zavedení vody do bytu jako náhradu.

Tím se to skončilo. Plán se uschoval.

Hlíře bylo s. úctem firmyⁱⁿ Belada v Praze.

Protože celou akci vedl starosta polit. obec stnt. Klotrč, nechtěl starosta s oadním zastup. Front. Stoklasa účet který st Klotrč místní obci předával, k zaplacení přijatí a divodu, že stavba vodovodu patrila místní obci a ne politické. Když politická obec nepotřebovala místní obec při vyjednavání ať účet si zaplatí také stnt. Klotrč dojel do Prahy k firmě a přinesl správu že firma mu slevila dva tisíce. bylo tedy k placení dvacet tisíc. Po dlouhem vyjednavání koniční místní obec účet přijala. To byl již druhý pokus vésti vodu ze Lapaný.

Roku 1926 bylo u nás velké sucho, od konce
června celých 6 týdnů nepršelo; při teplotě 22-30 stupňů.

Žito a pšenice to vydrželi ale ovsy osaknuli a přibližně
araly vlastně suchly. Tráva na suchých lukách nevyrostla
a co byla vysichala. Jetele povadly a také se strácely co byli

Brambory byly povadlé. Teprve po 15. srpnu přišel
dešť vydatný. Trávy na lukách se počaly zelenati i jetele.

Ovsim to již nepomohlo. Za to brambory se zlepšili.

Květly znovu a nověly a zdalo se že jich je pod
křem více než jiná léta, a byly na hutější.

Pastviny obiliny oživly tak že strach ohledně
píce pro dobytek se ^{zmírnil} zmírnil.

Těhož roku 1926 ¹⁹²⁶ daroval Dr. Vlad. Kabeš jak říkal
a radosti nad darovým letem letadla se jeho
továrny 11000 Kč jeden tisíc pro místní
školu. Začal byl obecním zastup. jménem podarovaných
vedat dít.

Těhož roku žádá Dr. Kabeš zda-li by mu
občané postoupili cestu mezi parky, že by spojil
zahradu s oborou k vůli zveřejnění parku

Cestu ke svým nákladem zřídí přes pole a
zahradou k silnici. Navolili že by měli delší
cestu na pole.

Proku 1926 úplně zkrachoval konsumní
Družstvo „Svornost“ největší vinu na tom měl
jednatel a prodavač družstva Karel Matoušek
Podrobněji o tom napiš jinde.

Dráha Plzeň-Brno,
která měla být vedena přes katastr naší obce.
(opravo se zapisu mimořádné schůze občanského
zastupitelstva.)

Mimořádná schůze dne 4 ledna 1927 na
dotaz Okresní správn. komise ve Voticích, čím by
naše obec přispěla na stavbu dráhy Plzeň-Brno
bylo rozhodnuto že obec dá zdarma povozy.

Pakli zde bude nádraží nebo zastávka
obec poskytne zdarma povozy k dovážení
materiálu k této stavbě. Jiným přispěti
nemůže.

Jak se zachová velkostatek není
známo. (následují podpisy obč. zastup.)

(a další opis ze všeobecné schůze občanstva)

Kápis

ze všeobecné schůze občanstva konané
27 února 1927.

Program: Stavba dráhy Plzeň-Brno
Kopravě ze schůze konané téhož dne ve Voticích
podaly p. Frant. Fulín, Frant. Hruška
kteří byli přítomni na schůzi ve Voticích.